

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 64**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Sköndag Kvällen.

Käraste,

(441)

Tack för brevet i går, omöjligt att få af detta förre. Det skulle ha varit afsänt kl. half tio på Fredagsmorgon och det var just i minn väg.

Jag har ännu så mycket att göra att jag ej hinner att vara rädd. Jag vill ej tala om hur det blir sedan allt är färdigt, men ännu återstår mig ju tyckligtvis litet Korrekturenläsning, Legenderna räcka till femton ark fulla, jag har en särskild tur att vända sidor i den här boken, så att jag tror att ett par ark går blanka. Men så måste jag erkänna, att jag ej varit lycklig. I lördags skulle jag läsa igenom Tale Tatt för att skriva om den, men jag hade all inge lust med den. Jag har blifvit så snäll och stillsam, jag var ej inständ att ta till med de där försigheterna, jag tyckte också att den skulle tagit sig ut som ett argt milddyer i denna snälla lilla legendbok. Jag satte mig i stället att arbeta och pila på Romarklad och har fått den färdig nu idag. Den är intet mästerverk, men den går bättre ihop med det hela. Jag undrar om minn mak heter mig minne, men jag tror det knappast. Nu är det emellertid gjort.

Om annan svårighet jag råkat ut för är redan till påse. Jag talade därmed om Ganne igår, då vi voro hos den på middag. Man kan resa dit på två vägar. Ena vägen är en dags järnvägsresa och två och en half mil landsväg. Andra vägen är något kortare järnvägsresa, men fem mil landsväg. Det är värre än Jerusalem om på de uppblotta vägarna. Vi talade hit och dit och till sist bestämdes det, att Ganne skulle tala vid polket i Kläs, han reser dit i morgon, och försöka få några rekommendationsbref till oss och för öfrigt påreda på förhållandena af sin skogvaktare, så att jag möjligen skulle slippa att resa dit. Jag behöfver ej fara dit för bokens skull, ty jag ämnar ej förlägga boken till Kläs, utan till min egen socker i Pärmland, men jag skulle ha varit där för att ha någon att helna ifrån, då jag kommer till Jerusalem. Jag är rädd för att detta är att sköta saken mycket illa, men jag tror att Ganne och allt det andra är en lekak mot påsresan. - Ja nu får jag höra, då Ganne kommer hem.

Det här har gån - ^{Prinssens förtroende} -
Prinsen har beställt att skriva själva, men det blir väl ingenting
af. De äro ju så upptagna af besor med utbrytning af Gvar och han
är ej skicklig.

Helena är allt så gudomlig. Hon har ny klädnings, reudigt för-
kläde en ny svart Rappa och ny mössa, skolvästra med smärre
abebok och rändbok. Sådan går hon före och Gvar efter, då de gå
till skolan på morgnarna. Hon önskar nu bara hvar dag, att det skall
bli regn så att hon kan få gå i paraply. Hon är en lyckalig en, som är
alldeles fri från arfvyd. Då jag visade henne sina gubbar sade hon, "Jag
vet hvem Gvar kommer att taga." Det var hennes sätt att uttrycka
huru hon tyckte bäst om, och hennes djupa förvisning om att hon ej
skulle få det skönste. Hon är styp att låna, men hon vet ej hvad
att till ett gör. Ett äpple och ~~ett~~ äpple det vet hon gör två äpplen, men ett
till ett, alltså. Nej det finner hon ej.

De stora gossarna säga litet underligt på skjortorna, men så fin-
ga de den lysande idén att sätta dem utpå den andra skjortan
och västen och nu gå de klädda i dem och tycka att de äro sånd-
ligt eleganta. Det var mycket svårt ut, men är mycket klädtigt. Bir-
ger kryter det där nitessnöret vid halsen framför spegeln om
morgnarna, men Gvar låter sin mamma kryta. I går sätte
Birger sig framför mig, berrade ögonen i mig och sade att jag skulle
be göra reda för Dreyfus, han hade ej kommit att riktigt följa med
den saken i tidningen. Och jag gjorde så godt jag kunde.

Den lilla har vuxit, och håret är ej så starkt rött som i våras,
men mycket sot är han och han har mycket utbrytning i paraply i detta
vårna väder, så den är snart utsliten.

Det är mycket lyckliga barn alla fyra.

Gvar ser bättre ut än på länge, och Gerda är ganska bra.
Hela domänen därute är bättre än någonsin. De ha fått nit-
tiga gräsmattor och ha börjat att anlägga en park!

Den skall sannoligen ej vara rött, jag vill ej höra talas
om det. - Det var rätt, att du sätte in dina bref. Klod du en gång
skall tacka mig för den inbrotningen! Naturligtvis bör man säga
nya för fruktida bref - Ja det var snällt, att du mamma
arbetar för oss.
Bens väntar mycket på din bok - Hon säger alltid, att han tror,
att den skall bli solig. Det tror han visst ej om mig -
många helningar från din Selma -